

Решение на Съда (четвърти състав) от 25 април 2013 г. — Европейска комисия/Чешка република(Дело C-109/11) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — Директива 2006/112/ЕО — Членове 9 и 11 — Национално законодателство, което допуска включването на лица, които не са данъчно задължени, в група от лица, за които може да се счита, че представляват едно-единствено регистрирано по ДДС лице)

(2013/C 171/08)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и D. Triantafyllou, както и K. Walkerová и P. Němečková)

Ответник: Чешка република (представители: M. Smolek, T. Müller, както и J. Ošková)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Кралство Дания (представители: първоначално C. Vang, впоследствие V. Pasternak Jørgensen), Ирландия (представители: D. O'Hagan, подпомаган от G. Clohessy, SC, и от N. Travers, BL), Република Финландия (представители: H. Leppo и S. Hartikainen), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: H. Walker, подпомаган от M. Hall, QC)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 9 и 11 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Национално законодателство, което разрешава на лица, които не са данъчнозадължени да станат част от група от данъчнозадължени лица

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.
3. Кралство Дания, Ирландия, Република Финландия, както и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, понасят собствените си съдебни разходи.

(¹) ОВ C 160, 28.05.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 25 април 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Jyske Bank Gibraltar Ltd/Administración del Estado(Дело C-212/11) ⁽¹⁾

(Предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм — Директива 2005/60/ЕО — Член 22, параграф 2 — Решение 2000/642/ПВР — Задължение на кредитните институции да докладват за съмнителни финансови сделки — Институция, осъществяваща дейност при условията на свободно предоставяне на услуги — Определяне на отговорното за събирането на информация национално звено за финансово разузнаване — Член 56 ДФЕС — Пречка за свободното предоставяне на услуги — Императивни изисквания от общ интерес — Пропорционалност)

(2013/C 171/09)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jyske Bank Gibraltar Ltd

Ответник: Administración del Estado

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Supremo — Тълкуване на член 22, параграф 2 от Директива 2005/60/ЕО Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ОВ L 309, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 214) — Национална правна уредба, която предвижда задължение за кредитните институции, извършващи без постоянен обект дейност на територията на страната, да предоставят изискваната информация пряко на компетентните национални органи

Диспозитив

1. Член 22, параграф 2 от Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, която задължава кредитните институции, извършващи дейност на нейна територия при условията на свободно предоставяне на услуги, да предоставят информацията, изисквана с оглед на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризъм, пряко на звеното за финансово разузнаване на тази държава, стига тази уредба да не застрашава полезното действие на посочената директива и на Решение 2000/642/ПВР на Съвета от 17 октомври 2000 година относно условията за сътрудничество и обмен на информация между звената за финансово разузнаване на държавите членки.
2. Член 56 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска подобна правна уредба, ако тя е обоснована с императивно съображение от общ интерес, ако може да обезпечи

осъществяването на преследваната с нея цел, ако не надхвърля необходимото за постигането ѝ и ако се прилага по недискриминационен начин — обстоятелства, които националната юрисдикция следва да провери, и/или предвид следните съображения:

- такава правна уредба може да постигне целта да се предотврати изпирането на пари и финансирането на тероризъм, ако позволява на съответната държава членка да осъществява надзор и действително да спира съществителните финансови сделки на кредитните институции, извършващи услугите си на нейна територия, и евентуално да преследва и наказва отговорните лица,
- задължението, което тази правна уредба предвижда за кредитните институции, упражняващи дейността си при условията на свободно предоставяне на услуги, може да представлява пропорционална мярка за постигането на посочената цел, ако към момента на настъпване на фактите по главното производство липсва ефикасен механизъм, гарантиращ пълно и цялостно сътрудничество между звената за финансово разузнаване.

(¹) ОВ С 226, 30.7.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 25 април 2013 г. — Европейска комисия/Словашка република

(Дело C-331/11) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 1999/31/ЕО — Депониране на отпадъци — Член 14 — Съществуващо депо — Липса на приет план за подобряване на условията в депото — Продължаване на експлоатацията)

(2013/C 171/10)

Език на производството: словашки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Marghelis и A. Tokár)

Ответник: Словашка република (представител: B. Ricziová)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 14, букви а), б) и в) от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци (ОВ L 182, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 94) — Продължаване на експлоатацията на депото за отпадъци Žilina — Považský Chlmec без план за подобряване на условията в депото

Диспозитив

1. Като е допуснала експлоатацията на депото за отпадъци Žilina — Považský Chlmec без план за подобряване на условията в депото и без да е прието окончателно решение по въпроса дали може да се продължи експлоатацията му въз основа на одобрен план за подобряване, Словашката република не е изпълнила задълженията си по член 14, букви а), б) и в) от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци.

2. Осъжда Словашката република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 282, 24.9.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 25 април 2013 г. (преюдициално запитване от High Court of Ireland — Ирландия) — Thomas Hogan и др./Minister for Social and Family Affairs и др.

(Дело C-398/11) (¹)

(Преюдициално запитване — Социална политика — Сближаване на законодателствата — Закрила на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател — Директива 2008/94/ЕО — Приложно поле — Допълнителни професионални пенсионни схеми — Схема с дефинирани доходи и балансиран разход — Недостиг на средства — Минимална степен на защита — Икономическа криза — Балансирано икономическо и социално развитие — Задължения на съответната държава членка в случай на недостиг на средства — Отговорност на държавата членка в случай на неправилно транспониране)

(2013/C 171/11)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Ireland

Страни в главното производство

Ищци: Thomas Hogan, John Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh

Ответници: Minister for Social and Family Affairs, Ирландия, Attorney General

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Ireland — Тълкуване на член 1, параграф 1 и член 8 от Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател (кодифицирана версия) (ОВ L 283, стр. 36) — Допълнителни професионални пенсионни схеми — Недостиг на средствата по тези схеми — Национално законодателство, в което няма правно основание, даващо възможност на работниците и служителите да получат обезщетение от работодателя си при неплатежоспособност на предприятието — Задължение за съответната държава членка да приеме необходимите мерки, за да защити интересите на работниците и служителите — Обстоятелства, които националният съд следва да вземе предвид, когато преценява дали е изпълнено това задължение

Диспозитив

1. Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател трябва да се тълкува в смисъл, че тя се прилага по отношение на правата на бившите работници и служители във връзка с пенсия по създадена от техния работодател допълнителна пенсионна схема.